

Ray KLINGINSMITH (UR Bşk.)

Ahmet KARA (2420.Böl.Guv.)

Güray ERTEM (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 10.05.2011

Toplantı No: 1688

Bülten No: 1314

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM,

Edirne Rotary Kulübü'nün 34.Kuruluş Yıldönümünü hep birlikte güzel bir organizasyon ile kutlamanın mutluluğunu yaşıyorum.Gerçekten güzel bir gece oldu.Gerek yurt içinden gerekse yurt dışından bir çok kulüp gecemize katılarak bizleri onurlandırdı.Tüm dostlarımıza teşekkürlerimi sunuyorum.Edirne Rotary Kulübü olarak Kulübümüzün Balkanlarda ne kadar etkin olduğumuzu hep birlikte gördük.Bu konudaki çalışmalarından dolayı Uluslar arası Hizmetler Komitesi'ne teşekkürlerimi sunuyorum.Ayrıca Sevgili dostumuz Faruk ETKER'in hazırladığı sunumlar da nefisti.Bu konudaki özverisini her zaman takdir ediyorum.

Geçtiğimiz hafta eşim Tülay ile birlikte eşlerimiz tarafından gerçekleştirilen Bahçeşehir Rotary Kulübü önderliğinde 9. Grup kulüpleri Rotaryen Eşleri ile birlikte gerçekleştirdiğimiz Altı Nokta Körler Derneği yararına yapılan **Bilgisayar Destekli Meslek Edindirme Eğitimi Laboratuvarı** Projemizi teslim ettik.Böylece eşlerimiz de bu dönem de bir Uluslar arası projeye imza atmış oldular.Eşlerimize de teşekkürlerimi sunuyorum.Bu projemiz gibi ay sonuna kadar daha 3 tane projemizin teslimini yapacağız. Rahatsızlığım nedeniyle maalesef bu törene katılamadım.Governörümüzün de katılımıyla teslimi gerçekleştirildi.Cuma günü de Çorlu 100.yıl Rotary Kulübü ile birlikte gerçekleştirdiğimiz Bedensel Engelliler yararına olan projemizi teslim edeceğiz.

Bu hafta Kardeş Kulübümüz Slivengrad'ın 10.Kuruluş Yıldönümü etkinliğine katılacağız.Mümkün olan en üst sayıda katılım göstermenizi rica ediyorum.Daha sonraki hafta Haskova ve Yunanistan Alexandropoli Rotary Kulübü'nün etkinliği yapılacak.27-28 Mayıs tarihleri arasında olacak bu etkinliğe Governörümüz Ahmet KARA ve eşi de katılacak.Bir gece konaklamalı olarak düzenlenecek olan bu etkinlik de epey kapsamlı olacak.Tarihleri şimdiden bir kenara not alın lütfen.Sizlere programı önümüzdeki hafta iletacağım.Evet sevgili dostlarım dönemimizin sonlarına yaklaştığımız şu günlerde sizlerden ricam mümkün olduğunca etkinliklerimize katılım sağlamanızdır.

Güzel günler geçirmenizi dilerim....

Serhad CEYLAN

DEVAM KARTI GETİREN ÜYELER:
AÇIKGÖZ

Bülent EGELİ – Demirkan ÇAĞLAYAN – Muzaffer MEMİŞ – Tarık ETKER – İsmet

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

Halil ALTUĞ – Hasan ALTUNTAŞ

DEVAM DURUMU :

91.30

MUTLU GÜNLERİMİZ :

11 MAYIS Mine-Cengiz BENAKMAN

Evlilik Yıldönümü

17 MAYIS Demirkan ÇAĞLAYAN

Doğum Günü

KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **17.Mayıs.2011 Salı Saat 20.00 da** Rotarty Evinde

Başkan : Serhad CEYLAN
Üye : Ümit MIHLAYANLAR
Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter : Muzaffer MEMİŞ
Geç.D.B.: Cengiz BENAKMAN
Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Kaya ZEYBEKOĞLU

edirnerotary@gmail.com - **www.edirnerotary.com**

YAŞLANINCA YAPILMAYACAKLAR LISTESİ:

- Konuşmalarımın, örneklerimin her öznesi “Ben” olmayacak. “Ben böyle yaptım”, “Ben var yaaa...”, “Ben meslekten” demeyeceğim. Her muhabbete atlayıp durmadan anılarımı anlatmayacağım.
- Açılan her konuyu kendi anıma dayandırmayacağım. Anıları da abartmayacağım.
- Unutup aynı anıları tekrar tekrar anlatmamak için çevremdekilerden yardım isteyeceğim.
- Kibarca, “evet, daha önce anlatmıştınız” diyenleri duymazdan gelmeyeceğim.
- Restoranda, yolda gürültü yapan gençlere, çocuklara bakıp “cik cik cik” yapmayacağım, asabi asabi kafa sallamayacağım.
- Kimseye “gençliğinizin kıymetini bilin” demeyeceğim. zaten bilmeyeceklerini unutmayacağım.
- Genç kızlara, “Saçınızı boyatmayın, makyaj yapmayın; gerek yok. Zaten ileride mecbur kalacaksınız” demeyeceğim.
- Çünkü asıl o zaman yapılmayacağını bileceğim.
- Bir olayı anlatmam 2 saat sürmeyecek. Kısa giriş, mümkünse az gerekçe ve hemen sonuç...
- Erkeksem önleri artık olmayan saçlarımı uzatıp, ense kökünden at kuyruğu yapıp, çapkınlığa çıkıp “kart zampara” olmayacağım.
- Kadınsam estetiği dozunda bırakacağım. 70'lik bedene çekik ve şiş 30'luk surat yaptırmayacağım.
- Parlak sarı ve lame kıyafetlerden uzak duracağım.
- Her konunun en doğrusunu bildiğimi sanmayacak, daha da önemişi bunda directmeyeceğim. Sinirli olmayacağım.
- Kendimi sevimli sanmayacağım.
- Karşı fikirlerle karşılaştığımda hırçınlaşmayacağım.
- Saçımı kadınsam platin sarısına, erkeksem kızıl kahveye boyatmayacağım.
- Yanılıp bıyıkları da boyayıp, iki gün sonra sarı kara bıyıklarla gezip çoluk çocuğun maskarası olmayacağım.
- Kadınsam dar paça dar jean, erkeksem Hawaii gömlekler giymeyeceğim.
- Şapka takmayacağım.
- Ayrıldığım iş yerine ziyarete gitmeyeceğim.
- Hadi dayanamadım gittim, genç meslektaşlara “Ben senin patronun M'yi tanırım. Bizim stajyerimizdi” demeyeceğim.
- Gaza gelip “Dur bir arayayım keratayı” gibi girişimlerde bulunup kendimi rezil etmeyeceğim.
- Başka tanıkların iş yerlerine de gitmeyeceğim.
- Gidersem de 10 dakikadan fazla kalmayacağım.
- Hele hele, “siz işinizi yapın ben çayımı içerim” deyip saatlerce oturmayacağım.
- Telefon açmadan emrivaki yapıp kapılarına dayanmayacağım.
- Çok konuşmayacağım, çok konuşmayacağım, çok konuşmayacağım. ...
- “World is against me” sendromuna girmeyeceğim.
- Biraz da arabeskleşip “öldürmeyen düşman beni kuvvetlendirir” girdabına düşmeyeceğim.
- Hayati kendi yaşadıklarımın ve duyduklarımın ibaret sanmayacağım. Herkesi kendim gibi emekli sanmayacağım.
- Telefon edip direk konuya dalmayacağım, “Müsait misin?” diye soracağım.
- Telefonlarıma cevap verilmediğinde, ısrarla aramaya devam etmeyeceğim. Müsait olmadığını düşünüp, hemen alınmayacağım.
- Gençken kariyer ve para peşinde koşmaktan, birtakım hobiler edinmeyip, şimdi yapacak bir şey bulamayıp sudan çıkmış balığa dönmüşsem, artık zor da olsa bunları yapmaktan vazgeçmeyeceğim.
- Gençken para, kariyer ve karı kız peşinde koşacağım diye hısımları akrabayı, arkadaşlarımı ihmal edip, görmezden gelmişsem, çevremi dağıtıp, şimdi maymun gibi ortada tek başıma kalmışsam, bu saatten sonra yalnız kalmama uğruna kurulacak arkadaşlıklara çok dikkat edeceğim.
- Acımasız olmayacağım...
- “Ben nasıl yaptım, onlar da yapsın efendim!” demeyeceğim.
- İnsanın kırk yaşına kadar gecen yıllarının bir kitap, geriye kalan yıllarınızda o kitabın eleştirisi olduğunu savunmayacağım. Ama hem savunmayıp hem de uygulamayacağım.
- “Eğlence gençlikte günah, yaşlılıkta çalgınlıktır” felsefesini ilke edineceğim.
- Sakin bir sahil kasabasına yerleşip iyice bunalıma girmeyeceğim.
- O sessizlikte denize bakıp bakıp geçmişimle hesaplaşıp, gelecek göremeyip kendimi iyice yaslanmaya bırakmayacağım.
- Mümkünse yaşadığım şehrin en kalabalık merkezine yerleşeceğim. Onunla bununla dalaşıp yakınlarımı rahat bırakacağım...
- Bu listeyi de saklayıp her sene yeni maddeler ekleyeceğim.
- Gençlerle konuşurken “ben sizin yaşındayken” diye söze başlamayacağım.
- Sırf yaşımdan dolayı saygı görmeyi beklemeyeceğim.
- Para karşılığı genç kızlarla birlikte olmayacağım
- Kimseye “içimdeki çocuk”tan bahsetmeyeceğim.
- Aşık olan gençlere “Ben de asıktım ama geçiyor, aşk geçicidir” demeyeceğim.
- Gençlerin heyecanlarını hafife almayacağım. Onlara sürekli sabretmelerini söylemeyeceğim.
- Pembe toka takmayacağım. Çocuk büyümek üzerine akıl vermeyeceğim.
- Herkesin kocasının(karısının) benim kocamla(karımla) aynı karakterde olduğunu farz edip onlara bu doğrultuda akıl vermeyeceğim.

***Alışveriş Merkezleri Mutluluk satar mı? *** Amerika'nın son alışveriş trendi: Alışveriş yapmamak!

Hatta eldeki mallardan da kurtulup, hayatı sadeleştirmek! Kriz sonrası, çalışanlar, gelirlerinin daha büyük bir bölümünü harcamayıp biriktirmeye başlayınca, ABD'li üreticilerin etekleri tutuşmuş! Şu ara yapılan çoğu tüketici araştırmaları "Bu adamlar ne satın alırlarsa mutlu olurlar?"la ilgili.

Ortaya çıkmış ki bir servis almak, mal almaktan daha faydalı insan doğasına.

Yani bir ayakkabı yerine kutu oyunu, pahalı bir çanta yerine spor salonu üyeliği, araba yerine seyahat, ruj yerine sinema bileti, insanları daha mutlu ediyor! Bir tecrübe satın almak, kişiye daha yoğun ve uzun süreli bir tatmin sağlıyor. Üstelik 'Mal edinme'nin mutluluk getirmediğini öğrenen 'dünyanın en çok satın alan halkı', kocaman otomobillerini, dört oda bir salon evlerini, 48 parçalık yemek takımlarını, doğrayan parçalayan karıştırıcı onlarca mutfak aletlerini satıp, ayrı bir oda haline gelmiş gardırop dolusu giysilerini fakirlere bağışlayıp hayatlarını sadeleştiriyor. Bazı aileler 40 metrekare bir evde, dört tabak, dört bardakla ve işe bisikletle gidip gelerek yaşamının onları hiç olmadıkları kadar mesud ettiğini iddia ediyor. Bu esnada biriktirdikleri parayı yogaderslerine ve tatillere harcıyorlar.

***YÜZ EŞYAYLA YAŞAMAYA DAVET! ***

Bir internet sitesi, tüketicileri sadece ve sadece 100 adet kişisel eşyayla yaşamaya davet ediyor! Yani kıyafet, kozmetik, ayakkabı, kitap, kalem, her şey toplam 100 parça edecek. Sitenin çağrısı büyük ilgi görüyor ve internet kullanıcılarından hatırı sayılır sayıda bir grup, kişisel eşyalarını hayır derneklerine bağışlayıp hayatlarındaki kalabalıktan kurtuluyor. Hikâye, psikologlara göre şu: İnsanlar, iyi ya da berbat, yaşamlarındaki tüm değişikliklere çabucak alışıyor ve doğalarında var olan sabit mutluluk seviyesine bir an önce ulaşmaya çalışıyorlar. Ebeveynlerinden birini kaybeden bir insanın bir süre sonra eski mutluluk ve neşesine kavuşması da bu yüzden, yalı alanın birkaç yıl sonra yalıda oturmayı kanıksayıp eskisi kadar 'mutsuz' olması da! Yani para mutluluk getirmiyor denemez ama parayla satın alınan mallar mutluluk getiriyor! Şan dersleri, seyahatler, piknikler, tiyatro oyunları filansa başka! Farklı tecrübeler hayatı zenginleştirip memnuniyeti yükseltiyor! Los Angeleslı filmci Roko Belic dünyayı dolaşıp *Happy *(*Mutlu*) isimli bir belgesel üzerinde çalışıyor.

***New York Times * gazetesinin**

haberine göre San Fransisco'nun kalburüstü semtlerinden birindeki evini bırakıp, hayatını tamamen değiştirip, Malibu plajında bir karavana taşınmış!

Haftada üç dört gün sörf yapabildiği için şu anda ufacık karavanda çok daha mutlu bir hayat yaşadığını anlatmış.

***SANKİ ALIŞVERİŞ İÇİN YAŞIYORUZ ***

Bi de tabi, herkes gider Mersin'e, biz... Şu anda ülkede tam bir AVM patlaması yaşanıyor. Buluşmalar, sosyalleşmeler, hafta sonu aile gezmeleri, her tür eğlence hep alışveriş ve merkezleri etrafında dolanıyor. İndirim dükkânlarının kapısındaki kuyruk ve izdihamlar da cabası. Geçen gün haberlerde, yastıkların 1 TL'ye satıldığı bir indirim dükkânında birbirini ezen kalabalığın arasından bir ev kadını, bağırarak kameralara anlatıyor:

"Ben altı tane kapabildim, iki oğlum var, onlar da ikişer tane aldı, keşke 10 tane daha taşıyabilseydik! Muhtemelen dört kişi olan bu ailenin 20 adet yastıkla ne yapacağı ise meçhul! Türkler artık mümkün olduğu kadar çok malı, mümkün olduğu kadar çabuk alıp, evlerine götürmek için yaşıyor! Alışverişe niyeti olmayan bile vitrin bakıp hayal kuruyor. Konsere gidip keman çalmayı, müzeye gidip ressam olmayı hayal eden pek az. Hayat amaçlarımız genelde "Bazı ürünleri edinmek," üzerine kurulu. 70'li yıllarda bir siyah beyaz televizyon, bir adet buzdolabı, merdaneli çamaşır makinesi ve salonda üzeri tığ işi örtülü sabit hat telefonu olan her aile kendini son derece zengin ve konforlu hissederdi. Sonra işler yavaş yavaş değişti. Artık cep telefonu bu yılın modeli olmayan vatandaşın devlete isyan edesi var. Almaya doyup 'hayatı sadeleştirme' aşamasına ne zaman geliriz, o meçhul.

Gülse BİRSEL

AVUCUNUZU AÇMAYI DENEDİNİZ Mİ?

Asya'da maymun yakalamak için kullanılan bir çeşit tuzak vardır: Bir Hindistan cevizi oyulur ve iple bir ağaca veya yerdeki bir kazığa bağlanır. Hindistan cevizinin altına ince bir yarık açılır ve oradan içine tatlı bir yiyecek konur. Bu yarık sadece maymunun elini açıkken sokacağı büyüklüktedir. Yumruk yaptığı anda elini dışarı çıkaramaz. Maymun tatlının kokusunu alır, yiyeceği yakalamak için elini içeri sokar, ama yiyecek elindeyken elini dışarı çıkarması olanaksızdır. Sıkıca yumruk yapılmış el, bu yarıktan dışarı çıkmaz. Avcılar geldiğinde maymun çılgına döner, ama kaçamaz. Aslında bu maymunu tutsak eden hiçbir şey yoktur. Onu sadece, kendi bağımlılığının gücü tutsak etmiştir. Yapması gereken tek şey, elini açıp yiyeceği bırakmaktır. Ama zihninde açgözlülüğü o kadar güçlüdür ki bu tuzaktan kurtulan maymun çok nadir görülür.

Bizleri de tuzağa düşüren ve orada kalmamıza neden olan şey, arzularımız ve zihnimizde onlara bağımlı oluşumuzdur. Tüm yapmamız gereken; elimizi açıp benliğimizi, bağımlı olduğumuz şeyleri serbest bırakmak ve dolayısıyla özgür olmaktır! Bu örnekle benzeştirirsek; ben, sahip olduğumuzu düşündüğümüz her şeyin bizim için birer tuzak olduğunu fark etmediğimizi düşünüyorum:

Çoğunlukla konuşmaktan fazla bir özelliğini kullanmadığımız son model cep telefonlarına sahip olmak, Ortalama 15 m2'sini kullandığımız ama kullandığımız alandan 10–20 kat büyük evlere sahip olmak, Belki bir kez giydikten sonra çok uzun süre dolabımızın bir köşesinde unuttuğumuz günün modasına uygun giysilere sahip olmak, Okumadığımız kitaplara sahip olmak, Asla kadranın gösterdiği süratle ulaşamayacağımız en süratli arabaya sahip olmak, Bize günde 3–5 kez zamanı, başkalarına sürekli zenginliğimizi gösteren kol saatlerine sahip olmak, Vakit bulup gidilemeyen, gidilse bile dinlendirmekten çok uzak; tabiri caizse yorgunluktan haşatımızı çıkaracak deniz kenarına yakın bir yazlık, bir dinlence evine sahip olmak, Vaktimize, nakdimize, aklımıza, çenemize zarar verse bile bir futbol takımı taraftarlığına sahip olmak, Oturmadığımız koltuk takımları, izlemediğimiz dev ekran televizyonlar; kullanmadığımız, faydalanmadığımız daha nelere sahip olmak... Ya da sahip olduğumuzu sanmak...

Sadece çevre olsun diye bulunduğumuz ortamlar ve arkadaşlıklar

O maymun gibi; avucumuzda tuttuğumuz sürece (faydalanamasak bile) sahip olduğumuzu sanmıyor muyuz? Ve ancak parmaklarımızı gevşetip bunlardan vazgeçtiğimiz zaman gerçekten özgür olup tüm yeteneklerimizi kullanabilir hale gelmeyecek miyiz?

Aslında biz bu dünyaya sahip olmaya değil, şahit olmaya gelmişiz. Ah bunu bir anlayabilsek. ..

Doç .Dr. Erol ERÇAĞ

Halil MAKASKESEN'in katkısı ile

Hazır cevaplık ödülleri

Mansiyon Ödülü

Hava Yollarında yemek servisi zamanı. Hostes en öndeki adama kibarca gülümseyerek sordu:

- Yemek ister misiniz efendim?

Kendini lokantada zanneden yolcu servis masasına baktı:

- Seçeneklerim neler?

Hostes yine kibarca gülümseyerek seçenekleri sundu:

- Evet veya hayır.

3.'lük Ödülü

Bir alışveriş merkezindeyiz. Yaşlı bir hanım tavuk reyonunda bir türlü istediği kadar büyük bir tavuk bulamayınca, onu izleyen reyon görevlisine söylendi:

- Bu tavukların daha büyük olmaları mümkün değil mi?

Görevli tonton teyzeye takılmadan edemedi:

- Mümkün değil teyze, onlar ölü.

2.'lik Ödülü

Kamyon sürücüsü "Dikkat, alçak köprü." İkaz levhasını fark ettiğinde iş işten çoktan geçmişti. Olanca hızıyla üst köprüye bindirdi ve orada sıkıştı kaldı. Arkasında kilometrelerce araç kuyruğu oluştuğundan sonra trafik/kurtarma ekibi nihayet geldi. Kurtarıcı işine başlarken polis de gözleri sıkışmış kamyonda, sürücüye yaklaşıp söz söylemek için sordu:

- Köprüye sıkıştınız, he?

Sürücü canı burnunda homurdandı:

- Yo, köprü taşıyordum, mazotum bitti.

1.'lik Ödülü

Trafik kuralı ihlali yapan kimsenin çıkmadığı uzun bir nöbetin sonunda polis nihayet aşırı hız yapan bir aracı durdurdu. Sürücü camı açtı. Ruhsat ve ehliyetini uzattı. Polis ceza makbuzunu cebinden çıkarırken keyifle gülümsedi.

- Sizi bütün gün bekledim.

Sürücü nasıl olsa cezamı öyle ya da böyle çekeceğim rahatlığıyla, iç çekerek cevap verdi.

- Anlıyorum memur bey. Elimden geldiği kadar hızlı gelmeye çalıştım ben de.

Polis, dakikalar süren gülmesi kesilmeyince adama eliyle git, git işareti yaptı ve adam cezadan kurtuldu.

Halil ALTUĞ'un katkısı ile

Beyaz Baston Projesi

Rotary 2420.Bölge

Bahçeşehir
Brighton
Çerkezköy
Çorlu 100.Yıl
Edirne
Küçükçekmece
Silivri
Rotary Kulüpleri

Eşli Bağış Projesi

9.Grup Kulüpleri
Rotaryen Eşleri
organizasyonu

Altı Nokta Körler Derneği

08.Mayıs'2011'de
kendilerine teslim edilen;

- 8 adet yeni
- 6 adet upgrade edilerek
versiyonu eşitlenmiş

toplam 14 adet bilgisayar setini

Altı Nokta Körler Derneği

Bilgisayar Destekli Meslek Edindirme Eğitimi Laboratuvarı

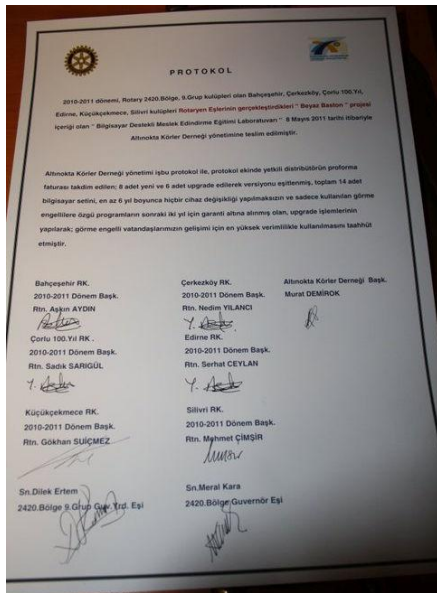
Rotary 2420.Bölge 2010-2011 dönemi 9.Grup Kulüpleri Bahçeşehir, Çerkezköy, Çorlu 100.Yıl, Edirne, Küçükçekmece, Silivri Kulüpleri Rotaryen Eşlerinin gerçekleştirdikleri "**Beyaz Baston Projesi**" içeriği olan **Bilgisayar Destekli Meslek Edindirme Eğitimi Laboratuvarı** 8 Mayıs 2011'de Altınokta Körler Derneği yönetimine teslim edilmiştir.

Bilgisayar Laboratuvarı

en az 6 yıl boyunca hiçbir cihaz değişikliği yapılmaksızın ve sadece kullanılan görme engellilere özgü programların sonraki iki yıl için garanti altına alınmış olan, upgrade işlemlerinin yapılarak; görme engelli vatandaşlarımızın gelişimi için en yüksek verimlilikle kullanılmasını imzalanan protolle taahhüt etmiştir.

**"Bilgisayarların;
görmeyen insanların eğitim ve mesleki hayatlarında iş yapabilirliklerini artırarak üretken bireyler haline gelmelerinde büyük katkısı olacağı açıktır."**

Protokol imzaları

Bilgisayar eğitiminde amaç; hızla gelişen teknolojiye körlerinde yararlanmasını sağlamak, bilgisayar kullanmayı öğretmek meslek hayatlarında daha başarılı olmaları için yol açmak, meslek elemanlarının kendi mesleki çalışmalarını başkalarına ihtiyaç duymadan geliştirmelerine olanak tanımak ve bilgi kaynaklarına kolayca ulaşmalarına yardımcı olmaktır.

Bilgisayar laboratuvarı
kapısına asılan Rotary şilti